

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Deviatnik: Nezaslúžená milosť (12.2.2017)

Mk 9, 14-27

Keď prišli k ostatným učeníkom, videli okolo nich veľký zástup a zákonníkov, ako sa hádajú s nimi. A celý zástup, len čo videl Ježiša, predesil sa, potom pribehli k Nemu a pozdravili Ho. I spýtal sa ich: O čom sa hádate s nimi? Odpovedal Mu jeden zo zástupu: Majstre, priviedol som k Tebe svojho syna, ktorý má nemého ducha a kde ho len pochytí, lomcuje s ním, penia sa mu ústa, škripe zubami a chradne. I povedal som Tvojim učeníkom, aby ho vyhnali, ale nemohli. A On im odpovedal takto: Neveriace pokolenie, dokiaľ budem s vami? Dokiaľ Vás budem trpieť? Prineste ho ku mne! A priniesli ho k Nemu. Ako ten duch uzrel Ježiša, hneď zalomcoval chlapcom, tento padol na zem, zvíjal sa a ústa sa mu penili. Spýtal sa Ježiš jeho otca: Odkedy sa mu to stáva? Odpovedal: Od detstva. A často ho hodil aj do ohňa, aj do vody, aby ho zahubil. Ale ak môžeš, pomôž nám, zľutuj sa nad nami! Povedal Mu Ježiš: Ak môžeš? Veriacemu je všetko možné. Otec dieťaťa hneď zvolal: Verím! Pomôž mojej nevere! Keď Ježiš videl zbiehať sa zástup, pohrozil nečistému duchu a povedal mu: Nemý a hluchý duch, ja ti rozkazujem: Vyjdi z neho a nikdy viac nevojdi do neho! Nato skríkol ten duch, veľmi ním zalomcoval a vyšiel. A chlapec ostal ako mŕtvy, takže mnohí hovorili, že umrel. Ale Ježiš ho chytil za ruku a zdvihol a on vstal.

Bratia a sestry

V dnešnom biblickom texte vidíme zachytenú pravú vieru: *Pane ja verím* – hovorí ten ustarostený otec. Pán Ježiš mu povedal, že pokiaľ môže veriť, je pre neho možné všetko. Tento otec proti tomu vôbec neprotestuje. Nežiada si oddychový čas. Nežiada si ďalšie dôkazy, ale hneď volá: *Pane, ja verím*. Viera tohto otca bola vierou v Ježiša Krista. Niekedy si ľudia myslia, že viera znamená iba nemý súhlas s vieroukou cirkvi. Že viera predstavuje zaplatenie si cirkevného príspevku. Že viera znamená vykonanie náboženských skutkov. Lenže podstata viery spočíva v tom, že prijímame Božiu pravdu a začíname sa spoliehať na Pána Ježiša. Nie som spasený preto, že verím Biblii, ale preto, že verím v Pána Ježiša Krista. Ježiš je mojím životným krédom, mojím vyznaním. On je pravda, ktorú keď prostredníctvom viery nosím vo svojom srdci, preto mám večný život.

Neviem, či otec z dnešného príbehu počul nejakú kázeň slova Božieho. Je možné, že chodieval v sobotu do synagógy. Určite kdesi medzi ľuďmi počul rozruch o tom zázračnom Ježišovi z Nazaretu. Nie som si však presne istý, či vedel, že Ježiš prináša kráľovstvo Božie. Ale k tomu, aby získal zdravie pre svojho syna, to ani nebolo potrebné. V tých problémoch, v ktorých sa práve nachádzal, bolo hlavnou vecou, aby veril Kristovi, že je schopný z jeho syna vyhnáť démona. Tomuto naozaj veril, aj keď jeho viere mohla chýbať šírka a hĺbka. Ale napriek tomu si mohol uvedomiť, že ten človek je Mesias – Spasiteľ. Táto viera ho potom priviedla k tomu, aby sa spoľahol na Ježiša.

Neveril učeníkom, ktorí ho sklamali. Neveril už ani sám sebe, pretože vedel, že nedokáže vyhnáť toho zlého ducha zo svojho dieťaťa. Už neveril ani žiadnym lekárom, pretože pri doktoroch minul veľa peňazí. Veril však tomu mužovi s usmievajúcou sa tvárou. Keď počul Jeho slová: *Ak môžeš? Veriacemu je všetko možné*. Nepotreboval túto svoju vieru filozoficky rozobrať. Okamžite však Ježišovi odpovedal: *Pane, ja verím*.

Milý brat a milá sestra, dôveruješ takto Pánovi Ježišovi? Ak nie, potom ešte nemáš večný život. Ale ak všetka tvoja viera spočíva na Pánovi Ježišovi, ak od Neho očakávaš všetku svoju pomoc, ak sú Jeho rany tvojím úkrytom, ak je Jeho krv ochranou pred zlým, on sám je jedinou istotou tvojho života. Potom si spasený človek, prijatý Pánom Ježišom na milosť.

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

Viera toho otca bola pravá. Bola to viera, ktorá víťazila nad ťažkosťami, ktoré sú podobné tým našim. Táto viera vznikla vďaka Duchu svätému, pretože mať živú vieru, to je Božie dielo v nás. Víťazí viera nad starosťami v tvojom živote? Všimni si, že to dieťa sa žalostne trápilo a choroba trvala už veľmi dlho. Keď sa Pán Ježiš pýtal otca: *Odkedy sa mu to stáva?* Otec odpovedal: *Od detstva*. Myslíme si, že naše deti z niektorých svojich problémov vyrastú. Ale tu bol niekto, ktorého stav sa nezlepšil ani po mnohých rokoch. Roky bolesti tento stav iba zväčšovali. Napriek tomu tento otec veril, že Pán Ježiš dokáže toho démona vyhnúť z jeho syna.

Brat a sestra – možno sa ti niekedy hriechy tvojej mladosti stavajú pred oči a nedajú ti spať. Možno sú to aj hriechy tvojho dospievania, možno zreľých rokov a možno aj staroby. Všetky sa ti premietajú v myslí. Verím, že Kristus je Boh a On ťa môže vyslobodiť od všetkého zlého a odpustiť všetky tvoje hriechy, ak Mu ich v modlitbe vyznáš a oľutuješ. On hovorí: Každý hriech a rúhanie bude odpustené. Keď sa pozeráš na Jeho krížové rany, tak ver, že tvoje roky prežité v hriechu budú zahladené a nikdy sa nevrátia. Toto je pravá viera.

Ten otec počas dlhých rokov považoval stav svojho syna za beznádejný. My sa mu pritom vôbec nečudujeme. Okrem toho, že jeho dieťa dostávalo epileptické záchvaty a zmietať ním veľký nával hnevu, bol okrem toho hluchý a nemý. Takže po celý jeho život nevyšlo z neho žiadne inteligentné slovo. Aj keby sa v určitých okamihoch života cítil lepšie a silnejšie, nemohol o tom svojmu otcovi vôbec povedať. Nemohol mu ani vyjadriť svoju vďačnosť za jeho starostlivosť. Dokonca nemohol počuť ani jediné slovíčko útechy, ktoré sa mu snažil otec povedať. Bol skrátka hluchý a nemý. Aké veľké to bolo utrpenie. Aké to muselo byť ťažké pre rodičov. Okrem toho sa tento stav počas rokov ešte zhoršoval. Nakoniec mal jeho otec pocit, že sa už nič neoplatí urobiť. Je treba iba dávať na dieťa pozor a to je tak všetko, čo mohol urobiť.

Bratia a sestry – možno niekto pochybuje o svojom spasení, o svojej viere. Ale ak vidíte toho otca, ako napriek beznádejnosti v Kristovej prítomnosti verí, potom vás povzbudzujem, aby ste robili podobne. Jedine v Ježišovej prítomnosti sa môže vaša istota znovu obnoviť. Pre Ježiša nie je nič nemožné. Keď sa pozeráme na Jeho prebodnuté ruky, poznáme hodnotu lásky, ktorou nás miloval. V Ježišovi má nádej aj ten beznádejný prípad. Aj človek, ktorý je zúfalý pri Ňom nachádza upokojenie. Toto je skutočná viera, ktorá nepochybuje. Pretože vidí Pána Ježiša, ktorý sa k nám skláňa vo svojom slove a vo sviatosti Večere Pánovej.

Ďalšia skúška, ktorej musel čeliť spomenutý otec spočívala v tom, že hľadal pomoc u Ježišových učeníkov. Priviedol svojho syna ku Kristovi a keď tam nebol, požiadal o pomoc Jeho učeníkov, aby mu pomohli. Oni sa snažili, ale bez pomoci Majstra všetko zlyhalo. Musela to byť tvrdá skúška pre tohto otca. Vedel, že cez apoštolov plynula Kristova moc. Ale tu akoby sa im stratila všetka sila.

Brat a sestra – možno si sa snažil nájsť pomoc u ľudí. Možno si pristupoval k sviatosti Večere Pánovej. Možno si počúval v kostole evanjelium a zdalo sa ti, že už to nemá význam. Nedovoľ však, aby tvoju myseľ zatienili pochybnosti. Poď k Pánovi Ježišovi a dôveruj mu. Ak bude tvoj rozum hovoriť tvojej duši čokoľvek, ver, že Ježišova moc je neotrasiteľná. Jeho ruka je schopná ťa vytiahnuť z problémov. Jeho ucho nie je hluché, aby ťa nepočulo. Aj keby ti nemohol už pomôcť žiadny človek, stále je tu vystretá dlaň, ktorá obviaže tvoje zranenia. Pre tvoje zlomené srdce nájde liek, aby ho vyliečila. Pravá viera kráča aj cez sklamania.

Ten otec veril v Krista a v Ježišovu moc, ktorá mohla uzdraviť jeho choré dieťa, ktoré v tom čase prežívalo veľkú bolesť. Ako sme počuli v texte, ten zlý duch to dieťa niekedy hodil do vody, inokedy

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

do ohňa. Presne ako je to s nami. Aj naša duša býva niekedy stiahnutá do pochybností o viere a hneď zase do beznádejnosti. V jednej chvíli voláme: „Milujem radosť života“ a hneď nato: „žiadam si už smrť.“ Niekedy sa človek pohybuje z extrému do extrému a žiadny pokoj nenachádza.

Práve v tej chvíli, keď otec hovoril s Ježišom, ten chlapec sa zase zmietať na zemi v záchvatoch spôsobených jeho chorobou. Z úst mu tiekla pena a škripal pritom zubami. Keď Pán Ježiš prehovoril a vyzval démona, aby z neho vyšiel, strhla sa veľká bitka. Chlapec začal so sebou veľmi šklbať, ale aj napriek tomu ten otec hovorí: *Pane, ja verím.*

Milý brat, sestra – možno si v dnešné ráno zavalení starosťami, zmietaní a trápení mnohými obavami. V tvojej duši horí také malé peklo. Ocitol si sa v problémoch. Tvojím srdcom zmietajú protichodné pocity, v ktorých sa nevieš orientovať. Možno cítiš slová, ktoré kedysi povedal kráľ Dávid: *Obklúčili ma povrazy smrti, zastihli ma úzkosti záhrobia, našiel som súženie a žiaľ* (Ž 116, 3). Môžeš aj teraz veriť? Môžeš aj teraz prijať slová Pána Ježiša? Môžeš, a potom prijmeš požehnanie a vnútorné upokojenie. Šťastný človek je ten, ktorý neprežíva vieru iba vtedy, keď necíti problémy. Šťastný je ten, ktorý verí, že Pán Ježiš je schopný zachrániť ho v akejkoľvek situácii života. Ježiš Kristus je reálny, je dokonalý. Je tu aj dnes so svojou pomocou určenou pre teba.

Pod' k Jeho krížu a pozri sa naň. Vyznaj ako ten otec: *Pane, ja verím.* „Aj keby sa všetko triaslo pod mojimi nohami, ja verím.“

AMEN